Dinou de març

Dinou de març

QUIM CURBET

El dinou de març sempre és una data inquietant. Ens llevem amb aquella sensació caparruda d'haver perdut en algun calaix sense fons els setanta-set dies -setanta-vuit els anys de traspàs- que han passat des de Cap d'Any i ens adonem que només queden 287 jornades perquè s'acabi. La primavera ja és a tocar i les rebeques esperen amatents a l'armari de la roba efímera d'entretemps.
Avui és Sant Josep i demà el dia de Rams. Avui els polítics valencians -els que encara no són a la presó- es vesteixen amb els trajos regionals i demà els polítics catalans -els que no van amb samarreta- sortiran a beneir la palma, acompanyats dels seus fotògrafs de capçalera. La vida somriu a tothom per unes hores, encara que en una frontera perduda dels Balcans l'hivern s'entesti a continuar fent de les seves.
Tal dia com avui d'un any ja tan reculat com el 1882, posaven la primera pedra del temple turístic de la Sagrada Família i l'any 1951 es fundava el Club Patí Vilanova, que uns anys més tard aconseguiria proclamar-se campió d'Europa -com no podia ser d'altra manera- d'hoquei sobre patins. Un 19 de març es va proclamar la Constitució de Cadis -La Pepa- i 117 anys després naixia a Roda de Ter el poeta que ens va fer adonar que tot és possible i que encara està per fer.
Durant la revolució francesa, el 19 del mes «ventós» era anomenat «dia del freixe», perquè la floració o no d'aquest arbre preveia popularment la qualitat de la collita. No sé si les fulles dels freixes ja s'han començat a badar, al meu carrer els til·lers llueixen puntetes verdes a les branques i molt aviat deixaran anar aquell polsim groc, olorós però un pèl sufocant, que ens fa adonar que el món continua girant sempre en la mateixa direcció.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/19/dinou-marc/773334.html?utm_source=rss